

Rongeriget	Sverige: Løsningen ster ved kongelig Bevilling	Gebyr 13 Kr.
—	Norge: Skrivelse fra Justits- og Politi-Departementet	gratis.
—	Preussen: Attest fra vedkommende Provindsialregjering	gratis (undertiden Stempl. = 1/2 Thlr.)
—	Baiern: do. do.	Gebyr og St. 57? Kr. *).
—	Sachsen: Attest fra „Königl. Kreishauptmannschaft“	gratis.
	eller fra „Königlich Sächsische Kreisdirection“	gratis.
Storhertugdømmet	Mechlenburg-Schwerin: Attest fra Indenrigsministeriet	St. = 25 Pf.
—	Mechlenburg-Strelitz: Attest fra „Die Landesregierung“	gratis.
—	Oldenburg: Attest fra Statsministeriet	Gebyr 3 Rmf.
—	Baden: Attest fra vedkommende „Bezirksamt“	gratis.
Hertugdømmet	Sachsen-Meiningen: Attest fra Statsministeriet	gratis.
—	Anhalt: Attest fra den hertugelige Regjering	gratis.
—	Brunsvig: Attest fra „Braunschweig-Lüneburg Kreisdirection“	St. = 25 Pf.
Fyrstendømmet	Lippe-Deimold: Attest fra Regjeringen	gratis.
Lübeck:	Attest fra „Stadt- und Landsamt“	Gebyr 4 Rmf.

Paa Lovforslagene om Indfødsrets Meddelelse opføres undertiden Personer, som uden Tvivl alle-rede burde have haft denne Ret, inden de ud-nævntes til den Bestilling i Statens Tjeneste, som de have (paa nærværende Lovforslag er dette saa-ledes Tilfældet med en under Nr. 41 nævnt Lold-assistent). Det synes nemlig med tilstrækkelig Klarhed at fremgaa af „Indfødsretten“ af 15de Januar 1776 § 1, jævnført med Plakat af 15de Februar samme Aar, Kancelliskrivelse til Kjøbenhavns Magistrat af 25de Marts 1786 (i Registret til Fogtmanns Reskriptsamling), kongelig Resolution af 18de Mai 1804 m. m., at Indfødsret kræves et alene til de egentlige Embeder (Grundlov § 17), men til alle Tjenester (Bestillinger) i Staten, være sig geistlige eller verdslige, hvad enten dertil ud-nævnes af Kongen eller af Andre, som dertil have Ret. Denne Opfattelse deles ogsaa af anerkjendte Retsskyndige, i. Ex. M. W. Scheel (Personretter 1859 I. Side 235) og C. S. Hold (Statsfor-fatningsret 1869 II. Side 310—11). Endelig er der i Rigsdagen fremkommet Udstillig, som kunde tyde paa, at man ogsaa der giver samme Opfattelse Medhold (Folkethingets Forhandlinger 1866—67 Spalte 5845—46 og 6774—77, samt Tillæg B. Spalte 878, og Samlingen 1874—75 Spalte 2320—24 og 2451—53, samt Tillæg B. Spalte 101—102). Da Grundlaget for den gjældende Lovgivning om Indfødsretten imidlertid er hundrede Aar gammelt, da senere hidhørende Lovbestemmelser maa søges paa spredte Steder, og da der har reist sig grundet Tvivl om Regjeringens Hjemmel til at gjøre Undtagelser fra nogle af disse Bestemmelser, saa vilde Ud-valget finde det ønskeligt, om hele vor Ind-

fødsretslovgivning underkastedes et samlet Gjennemsyn. For det Tilfældes Skyld, at denne Henstilling skulde vinde Regje- ringens Bifald, vilde det maaske ikke være ubelei- ligt, om Udvalget lidt nærmere antydede nogle af de Tvivlsmaal, som i dette Tilfælde formentlig burde søges løste. Med Hensyn til de Bestem- melser, ifølge hvilke Indfødsret maa anses nødven- dig til alle Tjenester (Bestillinger) i Staten, kunde man enten paany sætte dem i Kraft i hele deres Omfang eller indskrænke dem til at gjælde ifkun for visse Bestillinger. Valgte man det Første, maatte Grændsen fastsættes imellem Statstjeneste og anden Tjeneste; denne Grændses Ubestemthed er en Ulempe, som vist nok ofte føles af Admi- nistrationen, hvorfor det ogsaa af andre Grunde kunde være ønskeligt at faae den nøiere affstikken Indskrænkede man de omtalte Bestemmelser til at gjælde ifkun for visse Slags Embeder og Bestil- linger i Staten, vilde der vel ikke kunne være nogen Tvivl om, at Ansættelser ved Hæren og Søværnet fremfor de fleste maatte komme i Be- tragtning; dog var det billigt, om Normænd og Svenske, blandt Andet af Hensyn til disses Lætrighed blandt de Frivillige i vore sidste Krige, i Hen- seende til slige Ansættelser agtedes lige med ind- fødte Danske; endelig kunde det neppe være høvet over al Tvivl, om man ikke, naar man gjorde Indfødsret til Betingelse for at kunne tjene Ki Krigsmagten, burde høre den Bestemmelse i Lov om Børnepligt af 6te Marts 1869, ifølge hvil- ken ogsaa Udlandinge i Almindelighed ere Børne- pligten undergivne, naar de erhverve fast Hjem her i Landet (§ 2), medens der i saa Fald kunde være Grund til at bestemme, hvor vidt og hvor-

*) Originalhaandskriftet er utydeligt; men, da der uden Tvivl menes „Kreuzer“, maa Udtalelsen i Folkethingets Forhandlinger, Sp. 899, berigtiges.